

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/116/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323010652
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2323010652.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 1T/40/2023-254 zo dňa 26.06.2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.10.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 1T/40/2023-254 zo dňa 26.06.2023 bola obžalovaná A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. XXX/X, C., uznaná vinnou z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, ktorého sa dopustila na tom skutkovom základe,

že

si najmenej od bližšie nezisteného obdobia začiatkom roku 2020 až do dňa 08.03.2023, na neznámom mieste od neznámej osoby, bez povolenia zadovážovala drogu zvanú „pervitín“ s účinnou látkou metamfetamín, a to pre svoju osobnú spotrebu, ako aj za účelom ďalšieho predaja konečným užívateľom tejto drogy, pričom pervitín prechovávala v mieste svojho trvalého pobytu na adrese D. E. XXX/X, C., ako aj všade tam, kde sa zdržiavala, a počas osobného stretnutia, resp. po predchádzajúcom telefonickom rozhovore, alebo zaslaním SMS správy, prípadne prostredníctvom internetových aplikácií sa s užívateľmi drog dohodla na mieste a čase stretnutia, ako aj na množstvách drogy, ktoré predávala s cieľom finančného profitu, obvykle jednu dávku drogy pervitín za sumu 10,- Eur a to najmä v meste C. a okolí viacerým osobám, minimálne však D. A., E. F., G. H., I. B., J. A., ako aj iným doposiaľ nestotožneným osobám, pričom A. B. dňa 08.03.2023 v čase okolo 00:30 hodine dobrovoľne vydala alobalovú skladačku s obsahom bežového kryštalického materiálu s hmotnosťou 168 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), s priemernou koncentráciou 30,7 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 52 mg absolútneho metamfetamínu a toto množstvo zodpovedá minimálne 1 obvykle jednorazovej dávke drogy, schopnej ovplyvniť psychiku konzumenta, v hodnote najmenej 7,56 Eur a po následnom zadržaní podľa § 85 odsek 1 Trestného poriadku, dňa 08.03.2023 v čase okolo 15:30 hodine dobrovoľne vydala zatavenú striekačku s obsahom bežového kryštalického materiálu s hmotnosťou 590 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), š priemernou koncentráciou 40,9 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 241 mg

absolútneho metamfetamínu a toto množstvo zodpovedá minimálne 6 obvykle jednorazovým dávkam drogy, schopných ovplyvniť psychiku konzumenta, v hodnote najmenej 26,55 Eur a poskladaný alobal s obsahom bežového kryštalického materiálu s hmotnosťou 36 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) s priemernou koncentráciou 28,0 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 10 mg absolútneho metamfetamínu a toto množstvo zodpovedá jednej obvykle jednorazovej dávke drogy, schopnej ovplyvniť psychiku konzumenta, v hodnote najmenej 1,62 Eur, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, na držbu ktorého je potrebné povolenie Ministerstva zdravotníctva SR.

Za tento skutok okresný súd uložil obžalovanej podľa § 172 ods. 6, § 36 písm. l), písm. n), § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanej uložil taktiež trest prepadnutia vecí, a to mobilný telefón Xiaomi, Redmi 10, model 21061119DG, šedej farby, IMEI 861878057348028, IMEI2: 861878057348036 s vloženými SIM kartami ORANGE č. XXXXXXXX a O2 č. 894210432300826859 s pamäťovou kartou Micro SD s veľkosťou 16GB, s prasknutým ochranným sklíčkom vpravo hore a zadným plastovým ochranným krytom s nálepkami a rozhodol, že podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva Slovenská republika. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obžalovanej uložil ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou a podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona sa aj ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 254-258.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu bezprostredne po vyhlásení rozhodnutia na hlavnom pojednávaní, a to výlučne čo do výroku o treste, ktoré písomne odôvodnila na č.I. 267.

Obžalovaná sa nestotožnila len s čiastočne mimoriadne zníženým trestom odňatia slobody, nakoľko okresný súd podľa jej názoru nezohľadnil všetky skutočnosti, ktoré boli v konaní preukázané. Nestotožnila sa s odmietnutím priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. o) Trestného zákona, poukazujúc pritom na predložený úradný záznam o spolupráci obžalovanej s orgánmi činnými v trestnom konaní, čím významnou mierou prispela k objasneniu skutočností dôležitých pre trestné konanie a svojou výpoveďou ako aj vykonanou rekogníciou usvedčila organizovanú skupinu. Táto skutočnosť mala byť zohľadnená pri ukladaní trestu obžalovanej a mala viesť k mimoriadnemu zníženiu trestu na hranicu 5 rokov. Okresný súd nezohľadnil ani to, že obžalovaná si predajom drog nezabezpečovala príjem pre svoj život, keďže bola dlhšie zamestnaná, bez potreby privyrábať si. Odber drog od obžalovanej odberateľmi prebiehal len kvôli vedomosti odberateľov o tom, že obžalovaná bola užívateľkou a tí nemali možnosť zaobstaráť si drogy z iného zdroja. Súd nevzal do úvahy ani to, že obžalovaný bezprostredne po zadržení priznala vinu, vo svojich výpovediach bola konzistentná, priebeh trestného konania nesťažovala, prispela k odhaleniu závažnej trestnej činnosti. Súd mal pri ukladaní trestu použiť aj ustanovenie § 39 ods. 1, ako aj ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. c) Trestného zákona. Trest uložený obžalovanej bude mať zásadný vplyv na jej dve maloleté deti, ktorým neprítomnosť matky neprospieva, keďže predtým starostlivosť o ne zabezpečovala výlučne obžalovaná. Maloleté deti boli naviazané na matku. Navrhuje, aby odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 2 Trestného poriadku vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 17.10.2023 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave, obžalovanej a jej obhajcu. Obžalovaná spolu so svojim obhajcom zotrvali na podanom odvolaní, dôvody odvolania nežiadali zmeniť ani doplniť. Odvolací súd oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovanej, odpisom registra trestov na obžalovanú ako aj podstatným obsahom spisu. Zástupkyňa Krajskej prokuratúry v Trnave poukázala na vecnú správnosť napadnutého rozsudku, navrhla odvolanie obžalovanej ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť. Okresný súd správne zohľadnil pri ukladaní trestu dve poľahčujúce okolnosti, pričom už uložený trest je pod dolnou hranicou trestnej sadzby. Obžalovaná nepreukázala dostatočným spôsobom skutočnosť, že prispela k odhaleniu alebo usvedčeniu páchatelov trestnej činnosti. Obžalovaná je

matkou dvoch maloletých detí, po celý čas si bola tejto skutočnosti vedomá, mohla si byť vedomá aj následkov. Obhajca obžalovanej sa pridržiaval písomných dôvodov odvolania a tiež odvolacieho návrhu. Obžalovaná sa domáhala uloženia trestu odňatia slobody v trvaní 5 rokov, poukázala na to, že chce byť pri svojich deťoch.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre jeho zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vo vzťahu k výroku o treste vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Okresný súd jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil svoje úvahy o primeranosti uloženého trestu, jeho zákonnosti a spravodlivosti vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a osobné pomery obžalovanej, a to aj napriek odvolacím námietkam obžalovanej. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, tento zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd sa bez výhrad s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň. Na konštatovanie správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že odvolanie obžalovanej smerovalo výlučne čo do výroku o treste, preto predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku len vo vzťahu k tomuto výroku. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že obžalovaná urobila na hlavnom pojednávaní dňa 26.06.2023 vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinná zo spáchania skutku, ktorý sa jej kládol za vinu, preto okresný súd so súhlasom prokurátorky vyhlásenie obžalovanej prijal. Pretože inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné, tento výrok je právoplatný. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012)

V konaní tak bolo nepochybne preukázané (tiež s poukazom na vyhlásenie obžalovanej podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku), že obžalovaná sa dopustila spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona. Okresný súd obžalovanej priznal dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, pričom nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Následne vzhľadom na priznanie sa obžalovanej k spáchaniu skutku pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona a uložil jej trest odňatia slobody na spodnej hranici zníženej trestnej sadzby, t.j. v trvaní 6 rokov a 8 mesiacov.

Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatelmi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatela, ale aj na ostatných členov spoločnosti, pričom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatelovi zabráni aj v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, a že páchať trestnú činnosť sa nevypláca. Takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti a tým napíňať prvok generálnej prevencie.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR 1To 2/2014 z 8.11.2014)

Obžalovaná namietala absenciu priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. o) Trestného zákona, poukazujúc na úradný záznam PPZ NAKA, odbor Západ zo dňa 01.06.2023, z ktorého vyplynulo, že významnou mierou napomohla k odhaleniu páchatela drogovej trestnej činnosti v inej trestnej veci. Odvolací súd s prihliadnutím na obsah úradného záznamu, z ktorého vyplýva, že obžalovaná spolupracovala pri procesných úkonoch v trestnej veci vedenej NAKA, odbor Západ, ČVS: PPZ-102/NKA-ZA1-2022 a poskytla relevantné informácie k podozrivej osobe (t.č. už obvinenej osobe), čím prispela k objasneniu skutočností dôležitých pre trestné konanie a svojou výpoveďou a rekogníciou usvedčila podozrivú (t.č. obvinenú osobu). Odvolací súd v zhode s názorom okresného súdu konštatuje, že skutočnosti vyplývajúce z úradného záznamu ešte sami o sebe nenasvedčujú tomu, že by obžalovaná kvalifikovaným spôsobom významne prispela k odhaleniu a usvedčeniu organizovanej skupiny. Z úradného záznamu vyplýva len to, že v predmetnej veci ide o drogovú trestnú činnosť, v ktorej obžalovaná vypovedala ako svedok voči konkrétnej osobe, a ktorá zrejme navyše nepriamo súvisela s drogovou trestnou činnosťou samotnej obžalovanej, keďže obžalovaná mala relevantné informácie o tejto trestnej veci. Obžalovaná mala usvedčovať obvinenú osobu bez zmienky o organizovanej skupine, či inej forme trestnej súčinnosti. Nie je zrejme, či samotná svedecká výpoveď obžalovanej či usvedčenie pomocou rekognície boli nosnými resp. kľúčovými usvedčujúcimi dôkazmi, a teda do akej miery svedectvo obžalovanej bolo významné. Odvolací súd však predpokladá, že osamotená svedecká výpoveď obžalovanej nebola jediným dôkazom, nakoľko pri odhaľovaní organizovanej skupiny závažnej drogovej trestnej činnosti je pravidlom vykonať rozsiahle dokazovanie, ktoré spočíva v zaoštaraní početných relevantných dôkazov, a preto ešte výpoveď obžalovanej, ktorá môže byť len jedným z množstva dôkazov nepostačuje na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti.

Pokiaľ ide o námietku, ktorou sa obžalovaná domáhala mimoriadneho zníženia trestu nielen podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona ale aj podľa § 39 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ani v tejto časti odvolací súd námietke nevyhovel.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že obe vyššie citované ustanovenia vzťahujúce sa na mimoriadne zníženie trestu upravujú odlišné inštitúty a na ich aplikáciu musia byť naplnené iné materiálne podmienky. Ide teda o dva rôzne inštitúty, ktoré nemožno aplikovať paralelne na jednu prejednávanú vec, keď na splnenie podmienok pre ich priznanie je nutné splniť podstatne odlišné podmienky.

Pokiaľ ide o aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného poriadku, toto ustanovenie sa vzťahuje na situáciu, kedy súd primárne rozhoduje v konaní o dohode o vine a treste a analogicky aj v konaní, kedy obžalovaný urobí vyhlásenia o vine podľa § 257 písm. b), resp. písm. c) Trestného poriadku, tak ako v tejto trestnej veci. Pokiaľ ide o aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, v prípade mimoriadneho zníženia trestu podľa tohto ustanovenia musia byť zistené také mimoriadne okolnosti prípadu a pomery na strane páchatela, ktoré takýto postup kvalifikovane odôvodňujú. V prípade ustanovenia § 39 ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. c) Trestného zákona ide zas o prípad, kedy sa páchatel významnou mierou podieľal na usvedčovaní páchatelov trestnej činnosti, čo v tomto prípade nebolo preukázané (viď odôvodnenie vyššie).

Rozdielnosť uvedených ustanovení vzťahujúcich sa na mimoriadne zníženie trestu možno vnímať aj v obmedzení pri ukladaní trestu, keď pri postupe podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona je súd viazaný výmerou trestu pri jednotlivých trestných činoch tak ako vyplýva z ust. § 39 ods. 3 Trestného zákona,

kdežto pri aplikovaní § 39 ods. 2 písm. d) , ods. 4 Trestného zákona môže súd mimoriadne znížiť trest o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Je zrejmé, že obžalovaná sa domáha mimoriadneho zníženia trestu (aj) podľa § 39 ods. 1, resp. ods. 2 písm. b) ods. 3 Trestného zákona práve z dôvodu, že pri takomto znížení by mohol byť obžalovanej uložený ešte nižší trest, a to vo výmere 5 rokov (viď § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona). Na takýto postup však nebol daný dôvod, pretože nielen okresný súd ale aj odvolací súd nevzhladol v tejto trestnej veci také mimoriadne okolnosti prípadu, či pomery na strane obžalovanej ako páchatelky trestného činu, pre ktoré by sa javil uložený trest, už beztak na spodnej hranici zníženej trestnej sadzby za neprimerane prísny.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa vyhlásila, že je vinná zo spáchania žalovaného skutku a súd toto vyhlásenie prijal. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej, ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) toto ustanovenie per analogiam použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. (stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR z 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016)

Analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona, avšak v iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu. Vzhľadom na obmedzenie vyplývajúce z § 39 ods. 4 Trestného zákona súd pri ukladaní trestu mohol obžalovanej uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, čo v tomto prípade predstavovalo 6 rokov a 8 mesiacov (vychádzajúc z dolnej hranice trestnej sadzby vo výške 10 rokov).

Odvolací súd má za to, že trest odňatia slobody uložený obžalovanej je primeraný okolnostiam spáchania trestného činu ako aj osobe obžalovanej a jej osobným pomerom. Je pravdou, že obžalovaná doposiaľ nebola súdne trestaná, dopustila sa 3 priestupkov. Nutné však bolo zohľadniť a zároveň zdôrazniť, že obžalovaná nebola trestne stíhaná za prechovávanie tzv. „mäkkých drog“ (marihuana) pre svoju vlastnú spotrebu, ale za tzv. „dealerský paragraf“, kedy po dlhší čas prechovávala a tiež predávala „tvrdé drogy“ (pervitín) viacerým osobám. Neobstojí námietka obžalovanej o tom, že predajom drog si nezabezpečovala prostriedky na živobytie, nakoľko bola zamestnaná a svojim odberateľom poskytla len to, čo mala sama pre seba. Z operatívno-pátracej činnosti bolo zistené, že obžalovaná po dlhý čas (najmenej počas 2 rokov) a sofistikovaným spôsobom nakupovala pervitín, ktorý potom rozdeľovala a predávala svojim odberateľom. Za týmto účelom a za účelom zahladenia stôp si opakovane menila telefónne čísla, pre drogy chodievala na rôzne miesta, využívala služby rôznych taxislužieb, používala šifrovanú komunikáciu. V mieste svojho bydliska bola dlhodobo známa tým, že vie zabezpečiť pervitín (vyššej kvality), o čom vypovedali aj svedkovia v prípravnom konaní, ktorí uviedli, že k odberu pervitínu od obžalovanej nedošlo ojedinele, ale niekoľko desiatok krát, čo vylučuje jej obranu o tom, že drogy zabezpečovala len seba. Obžalovaná páchala trestnú činnosť ako matka dvoch maloletých detí, drogy dokonca odovzdávala po ceste do škôlky za prítomnosti svojich maloletých detí, drogy rovnako prenášala v kočíku, v ktorom mala svoje maloleté dieťa. Vedomosť o možnom postihu a hrozbe uloženia trestu jednoznačne musela mať, a preto ani námietka o úmysle postarať sa o svoje deti, naviazaní detí na obžalovanú nemôže byť dôvodom pre uloženie miernejšieho trestu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd nevzhladol dôvod na to, aby obžalovanej zmiernil už tak trest na samej spodnej hranici zníženej trestnej sadzby.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie obžalovanej podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.